

מבני נתונים, סמסטר ב' תש"ף, תרגיל תכנות 1

ביטול רקורסיה - FindAccessible

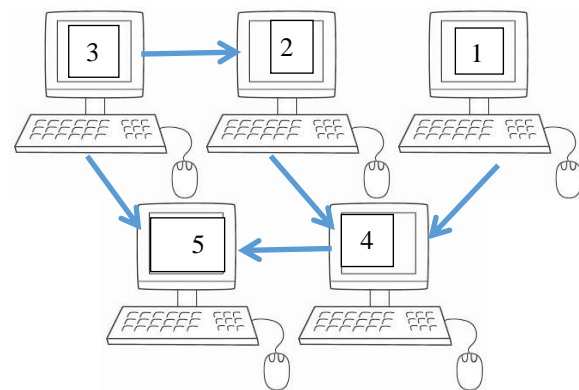
מועד הגשה: יום א', 19.4.20 עד 12:00

מטרת התרגיל:

עליכם לכתוב תכנית ב- C++ המכילה שתי פונקציות מרכזיות הממשות את האלגוריתם FindAccessible שיתואר להלן.
פונקציה אחת תממש את האלגוריתם כפי שהוא מתואר (בצורה רקורסיבית) והשנייה תממש אותו ללא שימוש ברקורסיה.

תיאור הבעיה

נתונה רשת מחשבים, כאשר מחשבים שונים מחוברים בקווי תקשורת חד-כיווניים ביניהם. לא כל המחשבים מחוברים לכולם.
לדוגמה:

מחשב שיש בידי הודעה – יכול להעביר אותה למחשבים אליהם הוא מחובר, והם יכולים להעביר אותה הלאה באותו האופן.
עבור מחשב נתון ברשת, נרצה למצוא את קבוצת המחשבים שיכולים לקבל ממנו את ההודעה. נשתמש בהגדרות הבאות:

מוקד – מחשב שמקבל הודעה חיצונית ויכול להעביר אותה לכל מי שנגיש ממנו
קבוצת-נגישים-של-מוקד - קבוצת המחשבים שיכולים לקבל מהמוקד את ההודעה.

לדוגמא, בצויר – אם למחשב 1 יש הודעה הוא יכול להעביר אותה ל-4 ו-4 יעביר אותה גם ל-5. כלומר עבור מחשב 1 שהוא **מוקד** – **קבוצת הנגישים** שלו הינה {1,4,5}
דוגמא נוספת – עבור **המוקד** 3 **קבוצת הנגישים** שלו היא {3,2,4,5}

עליכם לכתוב תכנית שתקבל את המחשבים ברשת והחיבורים ביניהם, לאחר מכן תקבל מוקד, ותמצא את קבוצת הנגישים שלו.

תיאור מפורט של התכנית

1. קלט: התכנית תקבל כקלט את מספר המחשבים, n , לצורך פשטות נניח שהם ממוספרים מ-1 עד n . לאחר מכן תקלוט התכנית את מספר הצמידים שמהווים חיבורים, ואז את הצמידים עצמם. לדוגמה, עבור הציור לעיל יתקבל הקלט הבא:

5 5

1 4 3 2 3 5 2 4 4 5

שמשמעותו כי הרשת מונה 5 מחשבים עם 5 החיבורים הבאים:

$1 \rightarrow 4$ $3 \rightarrow 2$ $3 \rightarrow 5$ $2 \rightarrow 4$ $4 \rightarrow 5$

לבסוף, ייקלט מספר המוקד, שהוא מספר כלשהו בין 1 ל- n .

2. פלט: התכנית תדפיס את רשימת הנגשים של המוקד כפי שהתקבלה מהפונקציה הרקורסיבית

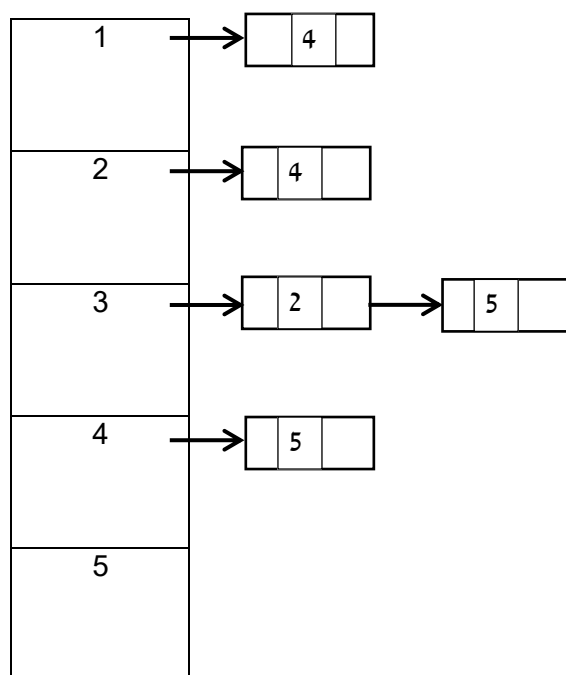
וכפי שהתקבלה מהפונקציה שמשתמשת במחסנית.

3. מבנה הרשת: הרשת תאוחסן במערך של רשימות מקושרות באופן הבא: המערך יהיה בגודל n

וכל תא i במערך יכיל רשימה מקושרת של המחשבים שמחשב i מחובר אליהם. לכך נקרא

"מבנה הרשת".

לדוגמא, עבור הציור למעלה, מבנה הרשת ייראה כך:

4. רשימת הנגשים: רשימת הנגשים תאוחסן במערך סטטי בגודל n כפי שנלמד בכיתה ("מימוש רשימות משורשרות ללא מצביעים").

5. אלגוריתם ליצירת **קבוצת הנגשים** של המוקד :

- ניצור קבוצת נגשים למוקד ונאתחל אותה כרשימה ריקה.
- ניצור מערך צבעים עבור כל המחשבים – כל מחשב יכול להיות לבן או שחור.
- נאתחל את כל המחשבים במבנה הרשת כ"לבנים".
- נפעיל את הפונקציה הרקורסיבית FindAccessible אשר תיאורה נתון להלן.
- בסיום נחזיר את הרשימה של הנגשים.

תיאור הפונקציה FindAccessible:

מטרה: הפונקציה מקבלת מחשב תורן x (בקריאה הראשונה x הוא המוקד עצמו) ומוסיפה את x ואת קבוצת הנגשים ממנו לרשימת הנגשים של המוקד.

פרמטרים: הרשת, המחשב התורן, מערך הצבעים ורשימת הנגשים.

אלגוריתם

- נהפוך את x ל**שחור** ונוסיף אותו לרשימת הנגשים.
- נעבור בלולאה על כל המחשבים אליהם x מחובר לפי הסדר ועבור כל אחד מהם, y, אם הוא לבן, נקרא ברקורסיה לפונקציה FindAccessible כשהפעם y הוא המחשב התורן.

השלבים לביצוע התרגיל:

1. קראו היטב את עמודים 12-3 בהמשך התרגיל. תמצאו שם הסבר כיצד לקחת אלגוריתם רקורסיבי ולהפוך אותו לאלגוריתם המבצע את אותה המשימה ללא רקורסיה (שימו לב: הפתרון המוצע בחומר הקריאה עושה שימוש במחסנית. באופן דומה עליכם להשתמש במחסנית לצורך שינוי מימושו של האלגוריתם לכזה שאינו רקורסיבי. פתרון שלא יעשה שימוש במחסנית ובטכניקה המוצעת אלא יציע אלגוריתם איטרטיבי חלופי ייפסל על הסף).
2. תכננו את ה-design של התוכנית שלכם (בחרו אלו מחלקות תממשו, לכל מחלקה החליטו על data members, ועל methods רלבנטיים).
3. כתבו מימוש מלא לכל המחלקות שיעשה בהן שימוש בתוכנית.
4. כתבו פונקציה (ראשונה) המממשת את אלגוריתם FindAccessible ה**רקורסיבי**.
5. כתבו פונקציה (שנייה) המממשת את האלגוריתם לעיל **ללא רקורסיה**.
6. ממשו את התוכנית שלכם, המריצה את שתי הפונקציות הנ"ל בזו אחר זו.

מבני הנתונים:

לצורך כתיבת התוכנית עליכם לממש (בין היתר) את המחלקות הבאות:

1. מחסנית Stack – מחסנית של איברים מטיפוס ItemType שתכיל את הנתונים הדרושים לצורך ביטול הרקורסיה.
2. איבר מסוג ItemType – האיברים שיישמרו במחסנית.

מחסנית Stack

עליכם **לממש** (אסור להשתמש ב-STL בשום צורה שהיא) מחסנית של נתונים מסוג ItemType. אתם יכולים לממש את המחסנית בכל דרך הנראית לכם. עם זאת שימו לב **שאי-אפשר לקבוע מראש** את מספר האיברים שיישמרו במחסנית במהלך התוכנית. בכל מקרה, הקפידו לכתוב את הפונקציות הדרושות לביצוע הפעולות הבסיסיות המוגדרות על מחסנית:

- IsEmpty()
- MakeEmpty()
- void Push(T item)
- ItemType Pop(void)

איבר שיישמר במחסנית ItemType

עליכם להגדיר מחלקה (נתונים ו- methods) שתהיה הטיפוס של איברים במחסנית.

הנחיות כלליות

- א. התרגיל הינו תרגיל חובה.
- ב. התרגיל ניתן להגשה בבודדים או בזוגות, אך לא בקבוצות גדולות יותר.
- ג. גם תלמידים החוזרים על הקורס מחויבים בהגשת התרגיל, ולא משנות הנסיבות.
- ד. ציון "נכשל" בתרגיל, או הגשה מאוחרת שלו ללא אישור מתאים שניתן על ידי המרצה, יגררו ציון "נכשל" סופי בקורס.
- ה. איחור בהגשה יאושר רק במקרה של מילואים, מחלה או לידה, וגם זאת רק בתנאי שהפנייה למרצה בנושא נעשתה לפני מועד ההגשה המקורי של התרגיל.

השלבים לביצוע התרגיל

- א. קראו תחילה היטב את ההנחיות של התרגיל והבינו את האלגוריתמים המתוארים בו. מומלץ להריץ את האלגוריתמים "הרצה יבשה" על דוגמאות.
- ב. שימו לב, פתרונות אשר אינם עושים שימוש במחסנית ובתור כפי שמתוארים בתרגיל או מציעים אלגוריתמים חלופיים לאלה שמתוארים כאן ייפסלו על הסף!
- ג. תכננו את ה- design של התוכנית שלכם: בחרו אילו מחלקות תממשו, החליטו על data members מתאימים ועל methods רלוונטיים לכל מחלקה.
- ד. כתבו מימוש מלא לכל המחלקות שייעשה בהן שימוש במסגרת התוכנית.

אסור השימוש במחלקות list, stack, queue ו- deque של STL אך מותר להשתמש ב- vector

תיאור שיטת התרגום של אלגוריתם רקורסיבי לאיטרטיבי

רקורסיה היא שיטה אלגנטית לפתרון בעיות רבות, אולם הקריאות הרקורסיביות דורשות לעיתים זמן חישוב ומשאבי זיכרון רבים. זאת מכיוון שכל קריאה רקורסיבית דורשת לשמור במחסנית זמן הריצה של התוכנית את כל המידע הדרוש: ערכם של המשתנים הלוקאליים, ערכם של הפרמטרים והכתובת של השורה שאליה צריך לחזור בסיום הרקורסיה. לכן במקרים רבים רצוי לקחת אלגוריתם רקורסיבי ולהפכו לאלגוריתם שאינו רקורסיבי.

ביטול רקורסיית זנב

רקורסית זנב Tail Recursion: אלגוריתם (פונקציה) משתמש ברקורסית זנב אם הקריאה הרקורסיבית היא הפעולה האחרונה שמתבצעת באלגוריתם. במקרים אלה קל למדי להפוך את הרקורסיה ללולאת while. נתחיל בדוגמה פשוטה:

```
void CountDown(int n)
{
    if (n == 0)
        cout << n;
    else {
        cout << n;
        CountDown(n-1);
    }
}
```

והנה הגרסה הלא רקורסיבית:

```
void CountDown(int n)
{
    while (n > 0){
        cout << n;
        n = n-1;
    }
    if (n == 0)
        cout << n;
}
```

מה עשינו כאן? במקום תנאי העצירה של הרקורסיה השתמשנו בלולאת while שנמשכת כל עוד לא הגענו לתנאי העצירה המקורי של הרקורסיה. כמו-כן, במקום לשלוח את הערך $n-1$ לקריאה הרקורסיבית, שמרנו אותו במשתנה (הפרמטר) הלוקאלי n עצמו. שימו לב גם שתנאי העצירה בפונקציה הרקורסיבית מתבצע בסוף שרשרת הקריאות הרקורסיביות. לכן בגרסה האיטרטיבית הזזנו אותו אחרי לולאת ה-while שמיישמת את הקריאות הרקורסיביות.

ועוד הסבר מדוע זה עובד כאן כל כך בקלות: כפי שאמרנו למעלה כאשר יש קריאה רקורסיבית, המחשב שומר במחסנית זמן הריצה את המשתנים הלוקאליים ואת מספר השורה שיש לחזור אליה בפונקציה הקוראת. כאשר חוזרים מהקריאה הרקורסיבית נשלפים ערכים אלה ממחסנית זמן הריצה. אולם, כשמדובר ברקורסית זנב, הרי הקריאה הרקורסיבית היא הפעולה האחרונה שמתבצעת בפונקציה הקוראת. לכן, אחסון המשתנים במחסנית זמן הריצה הוא צעד מיותר לחלוטין במקרה זה! כל מה שנחוץ כדי להיפטר מהרקורסיה הוא לעדכן במשתנים לוקאליים את הפרמטרים שהיינו מעבירים לקריאה הרקורסיבית כך שיקבלו את הערך החדש שלהם, ולחזור לתחילת האלגוריתם. את זה אפשר להשיג כמובן על ידי לולאה (או צעד goto בסגנון תכנותי פחות יפה).

הנה דוגמה נוספת ל- Tail Recursion:

```
void strange(int m, int n)
{
    if ( m > 0){
        cout << "This is strange\n";
        strange(n-1, m-1);
    }
}
```

שוב הקריאה הרקורסיבית היא הדבר האחרון שנעשה בפונקציה. שימו לב שבקריאה הרקורסיבית מחליפים $n-1$ m תפקידים. והנה הגרסה הלא רקורסיבית:

```
void strange(int m, int n)
{
    int temp1, temp2;

    while (m > 0){
        cout << "This is stange\n";
        temp1 = n-1; temp2 = m-1;
        m = temp1; n = temp2;
    }
}
```

השתמשנו בלולאת while שנמשכת כל עוד לא הגענו לתנאי העצירה המקורי של הרקורסיה. גם כאן, במקום לשלוח את הערכים $n-1$, $m-1$ לקריאה הרקורסיבית, שמרנו אותם במשתנים n , m בעצמם (תוך שימוש במשתני העזר $temp1$, $temp2$ כדי להחליף את התפקידים של n, m).

לפני שנעבור לדון ברקורסיה שאיננה רקורסית זנב, הנה דוגמה נוספת. להלן תוכנית רקורסיבית לפתרון בעיית מגדלי הנוי.

```
void Hanoi(int n, int from, int to, int using)
{
    if (n == 1)
        cout << "Move disk 1 from" << from << "to" << to << "\n";
    else if (n > 1){
        Hanoi(n-1, from, using, to);
        cout << "Move disk" << n << "from" << from << "to" << to << "\n";
        Hanoi(n-1, using, to, from);
    }
}
```

שימו לב שיש כאן שתי קריאות רקורסיביות. אנחנו נבטל רק את הקריאה הרקורסיבית האחרונה:

```
void Hanoi(int n, int from, int to, int using)
{
    while (n > 1) {
        Hanoi(n-1, from, using, to);
        cout << "Move disk" << n << "from" << from << "to" << to << "\n";
        n = n - 1; Swap(from, using);
    }
    if (n == 1)
        cout << "Move disk 1 from" << from << "to" << to << "\n";
}
```

לו היינו משאירים את משפט ה- if הראשון בתחילת הפונקציה (כלומר לפני לולאת ה- while), אז היינו מסיימים את הפונקציה בלי לטפל במקרה הבסיסי של $n = 1$. לכן משפט ה- if הוזז לסוף הפונקציה. כאמור, הקריאה הרקורסיבית הראשונה בפונקציה הזאת איננה רקורסית זנב (כי יש אחריה עוד הרבה פקודות לביצוע), ולכן היא נשארה בינתיים. בהמשך נראה מה אפשר לעשות במקרה זה.

רקורסית זנב עם ערך מוחזר:

לעתים הרקורסיה מחזירה ערך. שימו לב שברקורסית זנב הערך המוחזר בסופו של דבר מהרקורסיה כולה הוא פשוט הערך שמוחזר מהקריאה הרקורסיבית האחרונה, כלומר מתנאי העצירה (זאת מכיוון שברקורסית זנב כשחוזרים בחזרה מהקריאות הרקורסיביות לא עושים דבר נוסף, אלא רק ממשיכים להחזיר את הערך הזה). כך למשל הפונקציה הבאה שמקבלת מצביע לראש רשימה מקושרת ומחזירה את האיבר האחרון של הרשימה:

```
struct node{
    int data;
    struct node *next;
}

struct node * Last (struct node *list)
{
    if (list == NULL)
        return NULL;
    if (list->next == NULL)
        return list;
    else
        return last (list->next);
}
```

הפעולה האחרונה של הפונקציה לפני שהיא מחזירה ערך היא קריאה רקורסיבית ולכן זו רקורסית זנב. הנה הגרסה האיטרטיבית:

```
struct node * Last (struct node * list)
{
    if (list == NULL)
        return NULL;
    while (list->next != NULL)
        list = list->next;
    if (list->next == NULL)
        return list;
}
```

ביטול רקורסיה כללית בעזרת מחסנית

כאשר יש יותר מקריאה רקורסיבית אחת, או כאשר הרקורסיה אינה בסוף התוכנית צריך לרוב להיעזר במחסנית כדי לשמור את הנתונים החיוניים. באופן עקרוני נשמור במחסנית את ערכם של המשתנים הלוקאליים, את ערכם של הפרמטרים שדרושים לרקורסיה ואת השורה שאליה צריך לחזור, באופן שמדמה את פעולת מחסנית זמן הריצה. אנחנו נראה שתי שיטות לעשות זאת, שתיהן מבוססות למעשה על העיקרון הזה של שימוש במחסנית.

נדגים את שתי השיטות על ידי שימוש בדוגמה של מגדלי הנוי. הנה שוב הפונקציה הרקורסיבית:

```
void Hanoi(int n, int from, int to, int using)
{
    if (n == 1)
        cout<< "Move disk 1 from" << from << "to" << to << "\n";
    else if (n > 1){
        Hanoi(n-1, from, using, to);
        cout << "Move disk" << n << "from" << from << "to" << to << "\n";
        Hanoi(n-1, using, to, from);
    }
}
```

שיטה 1:

כאמור, נשתמש במחסנית כדי לשמור את הערך של המשתנים הלוקאליים, הפרמטרים שמועברים לרקורסיה, והשורה שאליה צריך לחזור:

המשתנים הלוקאליים והפרמטרים שמועברים לקריאה הרקורסיבית: במקום שבו יש קריאה רקורסיבית בפונקציה המקורית, נבצע שתי פעולות Push:

1. פעולת Push ראשונה תשמור לנו את המצב לפני הקריאה הרקורסיבית: כלומר נכניס למחסנית את ערכם של המשתנים הלוקאליים (בפונקציה Hanoi אין כאלה) ואת הערך הנוכחי של הפרמטרים n, from, to, using. קריאה זו נחוצה לנו כי כאשר נחזור "לפונקציה הקוראת" נצטרך לשחזר את מצב כל המשתנים והפרמטרים.

2. פעולת Push שנייה תשמור את ערכם של הפרמטרים שמועברים לקריאה הרקורסיבית: כך למשל, בדוגמה של Hanoi נכניס למחסנית את הערכים n-1, using, to, from שמועברים כפרמטרים לקריאה הרקורסיבית הראשונה.

מכיוון שמדובר במחסנית, הרי פעולת ה-Pop הבאה תוציא קודם את הערכים שנשמרו בפעולת ה-Push השנייה, ולכן אכן נבצע את "הקריאה הרקורסיבית" לפני שנחזור "לפונקציה הקוראת".

השורה שאליה צריך לחזור: כידוע, קריאה רקורסיבית גורמת לנו "לקפוץ" לתחילתה של הפונקציה. לעומת זאת, כשאנו חוזרים מהרקורסיה אנחנו חוזרים לשורה שמיד אחרי הקריאה. במקרה של הפונקציה Hanoi יש שלוש שורות שאליהן אנחנו יכולים להגיע כתוצאה מקריאה רקורסיבית או כשחוזרים מהרקורסיה:

1. השורה START שהיא פשוט תחילת הפונקציה,
2. השורה AFTER_FIRST שהיא השורה מיד אחרי הקריאה הרקורסיבית הראשונה,
3. השורה AFTER_SECOND שהיא השורה מיד אחרי הקריאה הרקורסיבית השנייה (במקרה של הפונקציה Hanoi, לא מתבצעות למעשה שום פקודות בשורה הזאת, ולכן זה מיותר כאן. אולם אנו מסבירים כאן את העיקרון הכללי).

לכן, אנחנו נגדיר שלושה קבועים כנ"ל ונכניס למחסנית בכל אחת מפעולות ה-Push שתוארו למעלה, גם את אחד מהקבועים START, AFTER_FIRST, AFTER_SECOND. כשנבצע פעולת Pop יישלפו, יחד עם הערכים המעודכנים של המשתנים והפרמטרים, גם השורה line שאליה צריך לחזור. המבנה הרקורסיבי יוחלף לכן במבנה של משפטי if-else (ואפשר גם משפט switch), ולפי הערך של line נדע איזה משפט תנאי אמור להתבצע.

כיצד מאתחלים את הכול: מיד בתחילת הפונקציה הלא רקורסיבית, נכניס למחסנית את ערכם הנוכחי של המשתנים והפרמטרים, ואת הקבוע START שמסמן שרק התחלנו את הרקורסיה. כעת נשתמש במבנה כללי של לולאת while שתבצע כל עוד המחסנית אינה ריקה. שימו לב שכל פעם שמסתיימת איטרציה של לולאת ה-while, זה שקול לסיומה של קריאה רקורסיבית בפונקציה המקורית, ואז אנחנו שולפים את "הקריאה הקודמת" מראש המחסנית וממשיכים בביצוע הפונקציה.

הערה:

כדי לפשט את החיים, נגדיר רשומה מסוג Item, ונכניס למחסנית איברים מסוג זה. ברשומה יהיו שדות עבור כל אחד מהפרמטרים והמשתנים הלוקאליים של הפונקציה, וכן שדה עבור המשתנה line שהוספנו כדי לזכור באיזו שורה אנחנו. הנה הרשומה המתקבלת עבור מגדלי Hanoi:

```
struct Item{           // an item that will be stored in Stack which simulates the recursion.
    int n;
    int from; int to; int using;
    int line;
};
```

והנה סוף סוף הפונקציה המתאימה למגדלי הנוי, והפעם ללא רקורסיה בכלל:

```
void Hanoi(int n, int from, int to, int using)
{
    Stack S;           // Stack which simulates the recursion.
    Item Curr;         // Values of current "recursive call"
    Item Next;         // Values of next "recursive call".

    Curr = (n, from, to, using, START);
    S.Push( Curr );
    while ( !S.IsEmpty() ){
        Curr = S.Pop();
        if ( Curr.line == START ){
            if ( Curr.n == 1 )
                cout<<"Move disk 1 from"<<Curr.from<<"to"<<Curr.to<<"\n" ;
            else{
                Curr.line = AFTER_FIRST;
                S.Push( Curr );
                Next = (Curr.n - 1, Curr.from, Curr.using, Curr.to, START);
                S.Push( Next );
            }
        }
        else if ( Curr.line == AFTER_FIRST){
            cout<<"Move disk"<<Curr.n<<"from"<<Curr.from<<"to"<<Curr.to<<"\n";
            Curr.line = AFTER_SECOND;
            S.Push( Curr );
            Next = (Curr.n - 1, Curr.using, Curr.to, Curr.from, START);
            S.Push( Next );
        }
        else if ( Curr.line == AFTER_SECOND){
            // In this case do nothing.
        }
    }
}
```

שיטה 2:

נשים לב שבשיטה שראינו זה עתה, כאשר יש "קריאה רקורסיבית" באיטרציה כלשהי של לולאת ה-while, אז אנחנו מבצעים שתי פעולות Push למחסנית. במקרה כזה, באיטרציה הבאה של הלולאה נבצע פעולת Pop ואז יישלפו מהמחסנית הערכים שנשמרו בפעולת ה-Push השנייה של האיטרציה הקודמת. לכן למעשה, אפשר לחסוך את פעולת ה-Push השנייה. מתקבל המבנה הכללי הבא שדומה מאוד למבנה הקודם, אבל חוסך פעולת Push אחת. אנחנו ניעזר במבנה האיטרטיבי של לולאת ה-while כדי להעביר את הערכים המעודכנים של המשתנים והפרמטרים "לקריאה הרקורסיבית" הבאה. הפעם במקום שני המשתנים Curr, Next שהיו לנו בשיטה הקודמת, יהיה לנו רק משתנה אחד Curr שישמור את הערכים הנכונים עבור "הקריאה הנוכחית".

המשתנים הלוקאליים והפרמטרים שמועברים לקריאה הרקורסיבית: במקום שבו יש קריאה רקורסיבית בפונקציה המקורית, נבצע את שתי הפעולות הבאות:

1. פעולת Push שתשמור לנו את המצב לפני הקריאה הרקורסיבית: כלומר נכניס למחסנית את ערכם של המשתנים הלוקאליים ואת הערך הנוכחי של הפרמטרים. כמו קודם, קריאה זו נחוצה לנו כי כאשר נחזור "לפונקציה הקוראת" נצטרך לשחזר את מצב כל המשתנים והפרמטרים.
2. אחר כך נעדכן את המשתנים הלוקאליים והפרמטרים כך שיכילו את הערך הנכון עבור "הקריאה הרקורסיבית" החדשה.

השורה שאליה צריך לחזור: גם כאן יהיו לנו קבועים START, AFTER_FIRST, AFTER_SECOND שיסמנו לנו לאיזו שורה line צריך ללכת באיטרציה הבאה של הלולאה. בפעולת ה-Push שתוארה למעלה, נכניס למחסנית גם את אחד מהקבועים הנ"ל. גם כאן, כשנבצע פעולת Pop יישלפו, יחד עם הערכים המעודכנים של המשתנים והפרמטרים, גם השורה line שאליה צריך לחזור.

כיצד מאתחלים את הכול: עלינו לדעת בכל איטרציה של לולאת ה-while האם אנחנו באיטרציה שבה אמורים לשלוף מהמחסנית ערך על ידי Pop (כלומר האם חוזרים ל"קריאה רקורסיבית קודמת" ואז מבצעים Pop, או שמבצעים כרגע "קריאה רקורסיבית" חדשה ואז אין צורך ב-Pop). לכן, נגדיר משתנה נוסף returnFromRecursion שערכו יהיה true אם אנחנו חוזרים כעת "לקריאה" קודמת, וערכו יהיה false אם התחלנו עכשיו "קריאה רקורסיבית" חדשה. בהתחלה ערכו יהיה כמובן false. כעת נשתמש במבנה כללי של לולאת do-while שתבצע כל עוד המחסנית אינה ריקה. בכל פעם מסתיימת איטרציה של לולאת ה-while, נבדוק אם returnFromRecursion = true, ואם כן נשלוף מראש המחסנית את "הקריאה הקודמת" ונמשיך בביצוע הפונקציה.

נקבל את הפונקציה האיטרטיבית הבאה:

```
void Hanoi(int n, int from, int to, int using)
{
    Stack S;    // Stack which simulates the recursion.
    Item Curr;  // Values of current "recursive call"
    int returnFromRecursion = 0;

    Curr = (n, from, to, using, START);

    do{
        if (returnFromRecursion)
            Curr = S.Pop( );
        if ( Curr.line == START ){
            if (Curr.n == 1){
                cout<< "Move disk 1 from" << Curr.from << "to" << Curr.to << "\n" ;
                returnFromRecursion = 1;
            }
            else{
                Curr.line = AFTER_FIRST;
                S.Push( Curr );
                Curr.n = Curr.n-1; Swap(Curr.using, Curr.to);
                Curr.line = START;
                returnFromRecursion = 0;
            }
        }
        else if ( Curr.line == AFTER_FIRST){
            cout << "Move disk" << n << "from" << Curr.from << "to" << Curr.to << "\n";
            Curr.line = AFTER_SECOND;
            S.Push( Curr );
            Curr.n = Curr.n-1; Swap(Curr.from, Curr.using);
            Curr.line = START;
            returnFromRecursion = 0;
        }
        else if (Curr.line == AFTER_SECOND){
            returnFromRecursion = 1;
        }
    }
    while ( !S.IsEmpty( ) );
}
```

רקורסיה שמחזירה ערך:

גם במקרה הכללי של מספר כלשהו של קריאות רקורסיביות, ייתכן כמובן שהרקורסיה מחזירה ערך. נחזור לדוגמה של מגדלי הנוי, הפעם כאשר היא מחזירה ערך. הערך המוחזר על ידי הפונקציה בדוגמה הוא מספר הקריאות הרקורסיביות שהיא מבצעת, או לחלופין מספר הצעדים הנדרשים לפתרון בעיית מגדלי הנוי. הנה הפונקציה הרקורסיבית המעודכנת שמחזירה ערך.

```
int Hanoi(int n, int from, int to, int using)
{
    int count1, count2;

    if (n == 1){
        cout<< "Move disk 1 from" << from << "to" << to << "\n";
        return 1;
    }
    else if (n > 1){
        count1 = Hanoi( n-1, from, using, to);
        cout << "Move disk" << n << "from" << from << "to" << to << "\n";
        count2 = Hanoi( n-1, using, to, from);
        return count1 + count2 + 1;
    }
}
```

כדי להיפטר מהרקורסיה, שוב נעזרים במחסנית, אולם הפעם שומרים בה גם את ערכם של המשתנים הלוקאליים count1, count2. לכן הרשומה הדרושה לנו במקרה זה היא מהצורה:

```
struct Item{           // an item that will be stored in Stack.
    int n;
    int from; int to; int using;
    int count1; int count2;
    int line;
};
```

בנוסף יהיה לנו משתנה returnValue שישמור את הערך המוחזר עד כה, ובסיום הפונקציה פשוט נחזיר אותו.

הנה הפונקציה ללא רקורסיה בשיטה ה-1:

```
int Hanoi(int n, int from, int to, int using)
{
    Stack S;
    Item Curr, Next;
    int returnValue; // value returned by function.

    Curr = (n, from, to, using, 0, 0, START);
    S.Push( Curr );
    while ( !S.IsEmpty() ){
        Curr = S.Pop();
        if ( Curr.line == START ){
            if (Curr.n == 1){
                cout<<"Move disk 1 from"<<Curr.from<<"to"<<Curr.to<<"\n" ;
                returnValue = 1;
            }
            else{
                Curr.line = AFTER_FIRST;
                S.Push( Curr );
                Next = (Curr.n - 1, Curr.from, Curr.using, Curr.to, 0, 0, START);
                S.Push( Next );
            }
        }
        else if ( Curr.line == AFTER_FIRST){
            Curr.count1 = returnValue;
            cout<<"Move disk"<<Curr.n<<"from"<<Curr.from<<"to"<<Curr.to<<"\n";
            Curr.line = AFTER_SECOND;
            S.Push( Curr );
            Next = (Curr.n - 1, Curr.using, Curr.to, Curr.from, 0, 0, START);
            S.Push( Next );
        }
        else if ( Curr.line == AFTER_SECOND){
            Curr.count2 = returnValue;
            returnValue = Curr.count1 + Curr.count2 + 1;
        }
    }
    return returnValue;
}
```

```
void Hanoi(int n, int from, int to, int using)
{
    Stack S;
    int returnFromRecursion = 0;
    Item Curr;
    int returnValue; ; // value returned by function.

    Curr = (n, from, to, using, START);

    do{
        if (returnFromRecursion)
            Curr = S.Pop( );
        if (Curr.line == START){
            if (Curr.n == 1){
                cout<< "Move disk 1 from" << Curr.from << "to" << Curr.to << "\n" ;
                returnFromRecursion = 1;
                returnValue = 1;
            }
            else{
                Curr.line = AFTER_FIRST;
                S.Push(Curr );
                Curr.n = Curr.n-1; Swap(Curr.using, Curr.to);
                Curr.line = START;
                returnFromRecursion = 0;
            }
        }
        else if ( Curr.line == AFTER_FIRST){
            cout << "Move disk" << n << "from" << Curr.from << "to" << Curr.to << "\n";
            Curr.count1 = returnValue;
            Curr.line = AFTER_SECOND;
            S.Push(Curr );
            Curr.n = Curr.n-1; Swap(Curr.from, Curr.using);
            Curr.line = START;
            returnFromRecursion = 0;
        }
        else if (Curr.line == AFTER_SECOND){
            returnFromRecursion = 1;
            Curr.count2 = ReturnValue;
            returnValue = Curr.count1 + Curr.count2 + 1;
        }
    }
    while ( !S.IsEmpty( ) );
    return returnValue;
}
```